

Seite 2

Jo Maria 160

Joan Dalla.

Duc de Berwick.

INSTITUTO DEL TEXIDO
DE NATIVO

INSTITUTO DEL TEXIDO
DE NATIVO
JAMES BONNAS

INSTITUTO
DEL TEXIDO
DE NATIVO
82.073

160/

Noche 2^a

// Hoquesta carta per Sa Majestat el Rey Felip. Serà la primera noticia que reberà de la rendició de Barcelona, y naturalment, comé que la rebí de mi.

// Sempre ens costa molta gent tant a Espanya com a França: pero no hi ha hagut mes remei que sacrificar batallions enters.

// Quin número de morts?

// Sembla mentida que a l'hora
R. 2323-N

que som encara en respóngues aixís.

// Nos caldrà als pocs que a la ciutat quedin ab vida, ajudarlos a enterrar sos morts.

// No: primer enterrarem els nostres. Els seus morts que s'esperin.

~~Appt~~ Que hi há?

// Si, desseguida, desseguida.

// Beniu. I reserçant cavalls, a Madrid com el vent, que val la pena de volar, que diantre. Veritat, senyor Conde de Bar?

// I que es sab del Conceller en

Cap i d'en Villarroel?

// Han sigut valents, per cert; però s'han exposat massa. I al capdevall perquè?

// Que es curin o que es morin.

Si es moren que els hi cantin lantes absoltes com vulguin, que jo no m'hi oposo. I que els enterrin hont vulguin. Si es curan ja els privarem nosaltres de fer mal per la vida.

// Dels que els hi queden. Si, per nomenar les persones que han de venir a tractar ab mi de la

capitulació.

// Rendirse i humiliarse fins de genolls, si jo ho vull.

// Quan arribin que se m'avisin desseguida. m- 1^a D.

// Que entrin els comissionats de Barcelona, que ja se qui esperen. Senyor coronel Ferrer... Però, no, que em poden servir d'alguna cosa. Esperen.

// Ja ho sé.

// Si; ab lo duc de Berwick, que mana també els exèrcits de

La Magestat Felip V. rei d'Es-
panya. Codieu arastarvos, sempre
delegats de Barcelona. Posseyen-
vos, si us plau, i parlen.

// Berdonix: no seguim. Concedeix-
xo que s'aturi la lluyta, no
tornant a seguir-la si la ciutat
s'entrega definitivament dintre
de dugues hores. Concedeixo a
la ciutat aquest temps per escol-
tar les proposicions vostres, ab
lo ben entis de que, si no son
rahonables, tornare a avançar

163
fins a ferne cendres.

// Es massa tard per ferne propo-
sicions, i ocupant ja les meres
tropes part de la ciutat, se lliure
d'atendreu o de passar a tothom
a mata-degolla. Per tant, no
s'intenti fer cap proposicio, sino
rendirse i implorar la clemen-
cia del Rey.

// No es cas ja de parlar de privile-
gis, sino de salvar les vides, per-
que vostra causa esta perduda
per sempre mes.

// Les darreras.

// D'un cop que les sàpiga la
ciutat, tornen, senyors comisio-
nats; tornen, i tornen sense tar-
dansa, que els meus artillers
queden esperant amb la metrà
encesa al peu dels canons pera
seguir endevessant la part d'ella
que ab prou feines s'aguanta.

// Vos quedo esperant. ~~Adieu~~. Tornen.

// Coronel Ferrer: son molt valents
~~els~~ vostres paysans, i es llàstima
que no defensin millor causa.
Hixó no ho puc proclamar en

von alta; però son veritable-
ment heroics.

// Berque vos, Coronel Ferrer, no
mereixen formar part d'aquell
llinatje.

// Hol campament aquets crits?

// D'ont venen?

// Ho mi? Que vinguin! Son també
de segur, paysants vostres.

// Que surti tothom!

// Que volen d'en Berwick?

// Bon home: aneu, aneu.

// Comte de Barr: feu que se'n vagi.

// No us aturien, per aixó. Digueu

tot lo que vulguen, que avuy
estic de festa per sentirvos. Enca-
ra que em penso que ja m'ho
haurien dit tot lo que sentiu la
gent d'aquesta terra. Ja ho sé
que l'odi que em teniu es gran.

- // No seguim.
- // Que no seguim, he dit.
- // Oh! Que dir aquest home!
- // I vos que li contesteu?
- // Me sembla, bon home, que ja ha-
ven dit prou.
- // Me sembla que be deu estar

permes al menys queixarse a
un poble, cansat de traidors, ~~de~~
^{despreciarlos}
~~depreciarlos~~ en venut al-
levant dels homes dignes de
la terra. Jo vui la gloria que
m'he guanyat ab les armes.
Lo demés no es men, i no ho
vui per mi.

- // Prou, coronel Ferrer.
- // Ja prou! I que vinguin a
buscar a aquest home y a a-
quest nen.
- // Be está.

// Si, si. Com a catalans heu estat molt bé, sinó que jo no us puc escoltar ni una paraula més.

// Sortiu ara mateix. Y que se'ls porti en llibertat a Barcelona.

// Veyeu? Això es tot un home.

// Hora que entrim els comissionats. Escobrem d'una vegada, y a vos ja us contestaré quan hagin sortit. Ben arribats.

// Així ho esperava. Parlem.

// Tra de Déu! Encara? Però, si

la ciutat està oberta per tot arreu: si no teniu ni pólvora ni bales! Com vos defensarieu, infelços?

// Sou valents! Però per que?

// Malaguanyat valor, coronel Ferrer. Deu

// Brou, coronel Ferrer.

// Y bé: que im proposa Barcelona?

// Llegiu les vosaltres aqueixes bases.

// De rey a vassall no hi ha capitularis. Per lo tant, la ciutat se de sometres sense cap dilació,

perque, de lo contrari, mana-
ré avançar les meves tropes,
entregant la ciutat al saqueig
i a la matança.

// És inútil lo que'm dieu. Ben-
deixis tot seguit Barcelona,
perque, amb lo ben cobrades
que estàn les meves tropes, no
hi ha que pensar en res més
que en entregarse. Tan quant
a lo demés, ja se ja lo que
dec fer, concedir i executar.
I tot ho té d'esperar Barcelo-

na de la meua benignitat.

// És tart. És ja massa tart.

// He dit que ja era tart.

// Acabem d'una vegada. Tor-
nème la darrera contesta
aviat, i que es ~~deixi~~ decideixi
la ciutat a entregarse a dis-
creció. No queda altre acom-
dament que la repdició imme-
diata.

// Doncs no n'hi ha d'altra.

// Per Deu, que hem d'acabar a
punta de dia. Aixó es un poble

boig! Que s'han cregut de mi?
Sols queda un grapat d'homes
morts de fam i de dones que 'ls
exalten. Ni que sortissin a la
lluyta ferits i agonitzants, i fins
que tinguessin poder per aixecar-
se els morts!... Miserables! Per-
que un temps manaren al
Mediterrani es creuen que el
mon encare es seu. I les ruines
del seu poble no s'alcaran mai-
mes, que el Rey Felip fins faria
esventar les cendres d'aquesta

168
ciutat ^{tant} vanitosa. Que us sembla,
Coronel Ferrer?

// Jo us aconsello, Coronel Fe-
rrer, que us resigneu a la acti-
tat del meu exercit.

// Grosser? ... Que heu dit? ...
Grosser ab vos? ... I qui sou vos?
Mirieu de cap a pens! ... Qui
sou vos? Un traïdor a la
vostre patria, i els traïdors a
la seva patria sempre son des-
preciables! Devant nostre sem-
pre ho serieu un traïdor! I

així es lo que m volia dir,
Coronel Ferrer.

- // Miserable!
- // Si, i m trèc de ma presència.
- // Si: fora d'aquí!

